

BEŞÎR BİN MANSÛR (Es-Süleymî)

Hadîs âlimlerinden. Künyesi, Ebû Muhammed el-Basrî'dir. 180 (m. 796) senesinde vefât etti. Hadîs rivâyet ettiği zâtlar; Ebû Eyyûb Sahtiyânî, Saîd el-Cerîrî, Saîd bin Hicâb, Âsım-ül-Ahvel, İbn-i Cüreyc ve diğer âlimlerdir. Kendisinden ise oğlu İsmail bin Beşîr Abdurrahmân bin Mehdî, Fudayl bin İyâd, Bişr-i Haffî, Abdula'lâ bin Hammâd, Şeyban bin Ferrûh, Ubeydullah el-Kavâirî, Muhammed bin Abdullah er-Rakkâsî ve diğer hadîs âlimleri, hadîs-i şerîf işitip rivâyet etmiştir. Rivâyetleri Sahîh-i Müslim'de, Sünen-i Ebî Dâvûd'da, Sünen-i Nesâî'de yer almıştır.

İbn-i Mehdî şöyle demiştir: “Beşîr bin Mansûr gibi Allahü teâlâdan çok korkan birini görmedim. Her gün beşyüz rek’at namaz kılar ve Kur’ân-ı kerîmin üçte birini okurdu.” O kadar ibâdet ederdi ki, onun hâlini görenler Allahü teâlâyı ve ölümü hatırlardı. Gassan bin Fadl da şöyle demiştir: “Beşîr bin Mansûr, görüldükleri zaman, Allahü teâlâyı hatırlatan zâtlardan idi. Ben onu gördüğüm zaman âhireti hatırlardım, âlim ve üstün bir zât idi.” Üseyd bin Ca’fer “Beşîr bin Mansûr, namazlarda cemaati hiç kaçırmam ıştır. Biri ondan birşey isteyince mutlaka birşeyler verirdi. Kendisini benim yıkayıp defn etmemi vasiyyet etti” demiştir.

Bir zât, Beşîr bin Mansûr'a bana nasîhat et deyince şöyle buyurdu: “Nice kimseler ölüp gitti. Seni bekliyorlar, sen de öleceksin.”

Rivâyet ettiği bir hadîs-i şerîf şöyledir:

“Din ancak, Allahü teâlâya, Kur’ân-ı kerîmin Allahü teâlânın kitabı olduğuna imân, Resûlullahın Peygamberliğini tasdîk ve kabûl etmek, müslümanların emîrlere(başkanlarına) itaat, bütün müslümanlar için hayır ve iyilik istemektir.”

[illegible]

- 1) Hilyet-ül-evliyâ cild-6, sh. 239
- 2) ehzîb-üt-tehzîb cild-1, sh. 459
- 3) zân-ül-i'tidâl cild-1, sh. 325